

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Kossuth Lajos-
utca 37. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Értéktelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Felelős szerkesztő: Dr. TERHES SÁMUEL.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Deák Ferencz-
u. 8 sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszo-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petsor tér-
fogata 12 fillér.
Többzori hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Egyszerűsítések.

Egyszerűsítenek mindenfelé, oly annyira, hogy ha így halad e téren az ügybuzgalom, egyszerűsítenek lassan-lassan mindent ez egyszerű világról.

Egyszerűsítettek rendeletekkel, törvényekkel s most leegyszerűsítik a nemes vármegye mikénti adminisztrációját. Új törvényt, rendeletet hoztak, most módosítják. A miniszter rendel, magyaráz, az alispán, a vármegye adja utbaigazító, fogantató határozatait, bizalmas leiratait alantós közegeinek. Oly állapotok származhatnak ebből, hogy a szegény tisztviselő, midőn valóban kötelességét óhajtaná teljesíteni, erre nem képes, azt sem tudja, hogy csinálja, mint csinálja, annyi a rendelet. Elvész az iratok tönkelegetben helyes gondolata.

Bátran mondhatják, az igazság-szolgáltatás nagy gépezetében jobban van szabályozva az eljárás, az ügyek elintézése, mint a sokkal kisebb tért felölelő közigazgatásban. Hol a hiba? Én úgy vélem, a sok kiegészítő, pótló, módosító s nem tudom még miféle eljárásban, mert a helyett, hogy egy teljesen véglegesen szabályozott eljárást léptetnének életbe, javítgatják az alapjában véve rosszat.

Egyszerűsítették, illetve kisszerűsítették már a vármegyétől pénztárát, számvevőségét, alig buszultunk el fajóan ez alkatrésztől s a vármegye derék munkásaitól s alig számolt el a magas állam a vármegyével, új hatáskör s szervezet megnyirbálásáról álmodoznak az illetékes fórumok idefent.

Most jön a sor az árvaszékre.

Ennek intézkedései, hatásköre úgy is részint bírói eselekmények, részint közigazgatásiak, úgy akarnak tehát annak idején egyszerűsíteni e téren a vármegyét, hogy az árvaszék ügykörét a kir. járásbíróóságok hatáskörébe vonják, kivételével egyes részeknek, melyek vagy megmaradná-

nak tovább is közigazgatási eljárás alatt, vagy reájuk a törvényszék leend majd illetékes. Az árvaszék tisztviselői bírósági hivatalnokok lesznek. (Szolgái pedig uraikat kísérve, barna sapkát, bírósági ruhát kapnak). Lehetne az ellen számos pro és contra érvelést felhozni, helyességére vonatkozólag hasábotat írni s megfordítva. Hagyom ezeket az illetékeseknek, megteszik azt azok úgy is.

Csak annyit vagyok bátor megemlíteni, hogy úgy hiszem ez némileg egyszerűsítés volna az igazságügy terén is. Tudjuk jól, számos ügy azért nem fejeződik be a bíróságnál, mivel az árvaszék még nem intézte el az ügyet s megfordítva is áll e föltevés. — Ez mindenesetre megszűnnék e reform életbeleptetésével.

Az árvaszék elvesztésével lényeges átalakuláson menne át a megmaradt anya-vármegye adminisztrációja is, kisebb körben mozogna, jobban lehetne adminisztrálni s könnyebben lehetne érvényesíteni a közvetlenség elvét.

Igen, közvetlenség! Bíróságaink is belátják, hogy a helyes és gyors igazságszolgáltatás csak a mód sikeres felhasználásával érvényesíthető. Ez elvére van alapítva legtöbb új törvényünk s a legközelebb életbe lépő új polgári törvénykezési eljárásunk is diadalra juttatja alkalmazása által.

Szolgáljuk tehát ez elvét, hol arra alkalmas viszonyok vannak, mostani állapotunkban is, kapcsolatosan a szóbeliséggel s a lehető közvetlen érintkezéssel.

Alkalmazza a vármegye ezt jelenlegi szövényes viszonyai között is. Ez is egyszerűsítés lesz. De miként? csak körül kell tekinteni a szomszédos vármegyékben, a közeli nagyobb városokban, mindenütt ott látjuk meghonosítva ez elveket hirdető helyes intézményt, az egyszerűsítést, a gondolatközlés legközvetlenebb módját, a telefon behozatalát.

Legtöbb vármegye központja össze van kötve járás-szolgabíróóságai, így közvetlenül szóbeli

leg intézkedhet a központ külvivatalaival és megfordítva. Utbaigazításokat adhat s kerhet, sürgős, halasztást nem tűrő rendeleteket bocsáthat ki, szoval minden ágban s tekintetben megkönnyítené s megegyszerűsítene a közigazgatás nehéz feladatát.

Leptessék érvénybe vármegyénkben is e közhasznú intézményt. Ez a legszükségesebb vármegyei közdolog, erre kell kiterjeszteni figyelmeket az illetékeseknek. S ha már ez meg van, idővel a járási központokat is össze lehet majd kötni az egyes körjegyzői, jegyzői székhelyekkel s így meg van az érintkezés közvetve a központtal is.

El sem képzeljük, mily áldásos eredménye lenne a telefon behozatalának.

Könnyen kivihető volna az állami telefonhálózatot való összekapcsolás is. Itt van a szomszédban Losonc, Miskolc, mindenütt van állami telefon, s ha sikerülne, nem volna gondolatunk közlésére széles Magyarországon távolság.

Vármegyénkben ellenben mit látunk. Senki sem gondol ennek leterjesztésével, senki sem kísérli meg behozatalát.

De mégis! Van a vármegyénknek egy mostoha része, ott a vármegye határszélen — Putnok, ez a vezető reformátor ebben is. Élen a nemesen gondolkozó, a közügyek iránt élen érdeklődő, tevékeny főura gróf Serenyi Belavai, ki oly sokat tett, különösen a vidék érdekében, — halad előre. Par hónap és Putnok beszélhet Magyarországon, sőt a külföld legnagyobb városaival is. Közvetlen összekapcsolásban lesz a szomszéd Borsodvármegyével.

Most állítják, vezetik a telefonhuzalokat, hátha kedvet kap tőle a vármegye maga is.

Ezt kívánom! Ez is egy egyszerűsítési mód volna, ha mar annyit egyszerűsítenek mindenfelé!

Dr. Dienes Gyula.

TÁRCZA.

Részlet a „Kisvárosi szenzáció“-ból.

(Énekes bohózat egy felvonásban.)

Írta: Dr. TERHES SÁMUEL

Először adatott február hó 28-án.

Ötödik jelenet.

Elefántovits (olvas) *Óváry Géza!*

(*Óváry G.* az asztal elé megy.)

Szöke Barnabás: Felszólítom, hogy mondjon el mindent, a mit tud és viszont ne mondjon el semmit olyat, a mit nem tud.

Óváry Géza: Ha mindent el akarok mondani a mit tudok, akkor nagyon előlről kell kezdenem.

Szöke B.: Tegnap este együtt mulattak a vádlottal?

Óváry G.: Nem együtt, csak egy vendéglőben. — Ez az ur, — (Nagylakya mutat). — zugivó volt. — Magában ivott egy asztalnál. — En gyűlölöm a zugivókat és azért ez az ur nekem már előre unszimpatikus volt.

Hangos Elemér dr.: Kérem jegyzőkönyvbe vétetni, hogy tanu a zugivók iránt előítélettel viseltetik és a vádlottat zugivónak tartja.

Óváry G.: Tehát a mint mondtam, a vádlott ur magában ivott egy külön asztalnál, mi pedig egy másik asztalnál vacsoráltunk.

Szöke B.: Mit vacsoráztak?

Óváry G.: Én borjú pörköltet ettem.

Szöke B.: Mivel ette a borjú pörköltet?

Óváry G.: Mivel jól esett.

Szöke B.: Felhívom a vádlottat, hogy a szójátékokkal, mint a szellemesség legalacsonyabb fajtájával hagyjon fel. — Attól tartózkodjék. — Feleljen kérem ezen igen fontos tény körülményre. Mivel ette a borjú pörköltet?

Óváry G.: Jó étvágygal.

Szöke B. (dühösen): Mondtam már, hogy hagyja abba a szójátékokat. — Még egyszer kérdezem: mivel

ette a borjú pörköltet, — ugorkával vagy más garnirunggal?

Óváry G.: Nem ettem én kérem semmivel. — Nem szeretem a garnirungot.

Szöke B.: Nem?! No akkor folytassuk tovább. — Tanú ugy-e a „Vidámság” asztaltársaság tagja?

Óváry G.: Igen!

Szöke B.: Kik voltak tegnap az asztalnál?

Óváry G.: Csak hárman voltunk. — A „tonkingi ezredes”, a „gemes kút” és én.

Szöke B.: Ki az a „tonkingi ezredes” és az a „gemes kút”?

Óváry G.: Engedelmet kérek, mi csak így szoktuk egymást nevezni. — A „tonkingi ezredes” (Torkosra mutat) Torkos ur, a „gemes kút” pedig (Asztalosra mutat) Asztalos ur.

Szöke B.: Tehát csak hárman voltak, — és mit ittak?

Óváry G.: Először sört, azután bort.

Szöke B.: Hogy lehet sörré bort inni?

Óváry G.: Nekem beszél? — a tanárnak? A bor mindenre jól esik.

Szöke B.: Mennyi sört ittak?

Óváry G.: Mindenikünk egy-egy üveggel.

Szöke B.: És bort?

Óváry G.: (Az újján számlálva.) Először megittunk egy hozatalt, azután egy szállítmányt, — azután . . .

Szöke B.: Mi az a hozatal és szállítmány?

Óváry G.: Hát a hozatal egy üveg bor és egy szóda, a szállítmány pedig két üveg bor és két szóda.

Szöke B.: Tehát megittak először egy hozatalt és egy szállítmányt. — Aztán még mennyit ittak?

Óváry G.: Azután még megittunk több hozatalt és több szállítmányt.

Szöke B.: Hát az mennyi bor és mennyi szóda?

Óváry G.: Az kérem több üveg bor és több szóda.

Szöke B.: Akkor be is voltak rúgva?

Óváry G.: Én egészen józan voltam, de a tonkingi ezredes és a gemes kút olyanok voltak mint a kapa.

Asztalos } (egyszerre): Az nem igaz, ő volt részeg.
Torkos }

Szöke B.: Hagyjuk ezt! Kérem folytassa tovább. Melyikök tavozott előbb a vendéglőből a vádlott-e vagy magok?

Óváry G.: Egyszerre tavoztunk, mert mikor záróra volt, kidobtak bennünket — Persze a kidobást csak úgy formailag veve — (Nagylakya mutat) Ez az ur magával vitte a cigányokat, mi pedig mentünk utannok. A var-utczában a Petrenkók baza előtt megállottak és aztán minden úgy történt, mint a rendőr jelentette.

Szöke B.: Mit húztak a cigányok?

Óváry G.: Azt hiszem, hogy a rövidebbet húzták, mert elszaladtak.

Szöke B.: (Dühösen) Hagyja a vicceket máskorra; azt kérdeztem, hogy milyen notát húztak?

Óváry G.: Azt, hogy: „Képeddel alszom el” . . .

Szöke B.: Es szépek talalta a muzsikát?

Óváry G.: Nem volt biz az szép, mert a cigányok is részegek voltak.

Szöke B.: Elég! (Elefántovitshoz) Hívja fel a következő tanút!

Elefántovits (olvas) *Torkos Gergely?*

Torkos Gergely (telali helyéről) Én csak annyit tudok, a mennyit az előző tanú már elmondott, azzal a különbséggel, hogy én egészen józan voltam, de ők ketten alaposan be voltak gazolva. — (Leül)

Elefántovits (olvas) *Asztalos Gyula!*

Asztalos Gyula: Mindenekelőtt ki kell jelentenem, hogy én szíjuozan voltam, hanem ők voltak mind a ketten részegek . . .

Szöke: (Elefántovitshoz.) Vegye fel a jegyzőkönyvbe, hogy mind a három tanú részeg volt.

Asztalos: Bocsánatot kérek, én nem voltam részeg. — Én hallottam és tudok olyan tény-körülményt, a mit a másik két tanú nem említett. — Es ez is bizonyítja, hogy ők annyira részegek voltak, hogy nem emlékeznek semmire. — Én ellenben egész józan voltam. — Ez a tény-körülmény az, hogy mikor a vádlott másodikor húzatta el azt a notát, hogy: „Képeddel alszom el” . . . az egyik ablak kinyílt és a vádlottat valamivel nyakon öntötték.

Hangos: Bravó! Erre még visszatérek.

Asztalos: Csak ennyit akartam mondani.

Pénzüntétek közgyűlése.

Lezajlott a városunkban virágzó két régi pénzüntézet nagyhete, melyet a részvényesek nagy serege régóta vár s érdeklődéssel vesz részt a gyűlésen, mikor az évi sáfarkodásról beszámol a vezetőség.

Az első napon: február 26-án a *Takarékpenztár* tartotta XLI. évi közgyűlését, melyen mintegy 70 részvényes jelent meg, kik *Kishonthy Gyula* igazgatósági elnök üdvözlő szavai után közgyűlési elnökké egyhangú lelkesedéssel *Baksay István* kir. tanácsost, közéletünk e tisztet, kiváló alakját választotta. Az elnök elismeréssel emlékezett meg a pénzüntézet múlt évi működéséről s meleg szavakkal üdvözölte a részvényeseket, mire *Institútorisz* *Endre* igazgatósági jegyző felolvasta az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentését.

A közgyűlés ösztinte részvétét fejezte ki *Horváth János* igazg. tag elhunytá fellett, helyeslőleg tudomásul vette a jelentéseket s elfogadta a javaslatokat.

E szerint a múlt év üzleti eredményéből 78092 kor. 77 fill. levonva 4691 kor. kétes követelést, 73401 kor. 77 fill. lesz a tiszta nyeresemény. Ebből 2%-ot a tisztviselők nyugdíjalapjához esatolnak s az ilykép felmaradt összeghez a múlt évi 6696 kor. 77 fillér hozzáadva 78898 kor. 54 fillérral a közgyűlés rendelkezett. Osztalékra (44 kor. részvényenként) 52800 kor., tisztviselők jutalmazására 2700 kor., jótékonyezélra 1670 kor. fordítatik, a póttartalék tőkéhez 15000 kor. esatolatik s a fennmaradt 6728 kor. 54 fill. a jövő év számlájára vitetik át.

Az igazgatóság alapszabály szerint kilépő *Kishonthy Gyula*, *Molnár József*, dr. *Szabó Károly*, *Szabó Elemér* és *Samarjaj János* egyhangulag újra megválasztották, az elhunyt *Horváth János* helyére pedig *Tóth Béla* építész választották be az igazgatóságba.

A felügyelő-bizottság tagjaitul újra megválasztották egyhangulag: *Baksay István*, *Bodor István*, *Ragályi Géza*, *Süteő István* id., dr. *Veres Samu*. A leköszönt *Stech Kálmán* helyébe dr. *Baksay Dezső*t választották meg felügyelői taggá.

Napi-biztosokká megválasztották: *Cseh István*, *Cseh János*, *Eszényi Gyula*, *Ethey Frigyes*, *Fülöp Benjámin*, dr. *Glauf Pál* (uj), ifj. dr. *Institútorisz Endre*, dr. *Kármán Aladár*, *Kerekes Dezső*, ifj. *Lengyel Pál*, *Lévai Izsó*, *Matolesy Pál*, dr. *Mesko Miklós*, *Paczek Emil*, *Perecz Samu* (uj), *Schulhof Pál*, *Soós Ferencz* építész, *Szabó József ny. pénztárnok* (uj), *Szabó József* mészáros, *Szabó József* adópénztárnok, *Szaplak Lajos*, *Szomolnok Antal* (uj), dr. *Terhes Samu* (uj), *Varga Lajos* rendes, *Fábry János*, ifj. *Gasko János*, *Konyha Béla* (uj), *Lengyel Iván*, id. *Lengyel Pál* és dr. *Zehery István* póttagok.

Végül *Fábry János* köszönetet mondott a muzeum javára tett adományért, mire ösztinte köszönetet szavaztak *Baksay István* elnöknek a gyűlés tapintatos és helyes vezetéseért s ezzel a közgyűlés véget ért.

Másnap 27-én a „Három Rózsa“ nagytermében a Gömörmezei nép- és Iparbank 32-ik évi közgyűlésére gyülekeztek rendkívül nagy számmal az érdeklődő részvényesek. 70-en felül volt az 1000 részvényesnél is többet képviselők száma, kiket *Boczkó Dániel* igazg. elnök üdvözölte, mire a közgyűlés vezetésére társadalmi életünk ez időszerint hivatott, köztisztletben álló vezérét *Molnár Józsefet* választották meg egyhangulag elnökké, ki is elismerő szavakkal méltatta azt a meleg érdeklődést, melyet a részvényesek imponzáns megjelenésükkel is kifejeznek s a közgyűlést megnyitja.

Dr. *Baksay Dezső* felolvasta az igazgatóság s *Bodor István* a felügyelő-bizottság már ismertett jelentését.

A közgyűlés tudomásul vette a jelentéseket s az azokban tett javaslatokat elfogadta. E szerint az 1902-iki nyeresemény 34676 kor. 92 fill., az 1901-ről áthozott 2139 kor. 68 fillérral együtt 36816 kor. 60 fillér, melyből 2% 355 kor. 53 fill. levonván, 36461 kor. 07 fill.

Szöke: A bizonyító eljárást ezennel befejezem és átadom a szót a védő urnak. — A vádlott csak a védőbeszéd után teheti meg észrevételeit.

Hangos: Tekintetes rendőrkapitányság! Az igazság eme felszentelt csarnokában, a hol a jog, törvény és igazság Rembraint megvilágítású hármass geniusza lebeg...

Bojtorján: (A ki a tárgyalás folyama alatt állva elaludt, elkezd horkolni.)

Óváry: Nem is tudtam, hogy a hármass geniusz horkolni is tud!

Szöke: Bojtorján! Bojtorján! Mit csinál, szerencsétlen?

Bojtorján: Mi-i-i tetszik?

Szöke: Viselje magát tisztességesen. — Ha még egyszer a tárgyalás alatt elalszik, el fogom csapni. — Folytassa ügyvéd ur!

Hangos: Önök nem látják azt a géniust, de én látom. — Az önök szemei nem képesek arra, hogy azt a magasztos tüneményt a maga örök lényességében meglassák, de én, a ki teljes életemben az igazság kiderítésén fáradoztam, a ki annak a géniusznak törhetetlen és megfélemlíthetetlen lovagja vagyok, én látom. — És mit gondolnak, mit csinált ez a géniusz az egész tárgyalás folyama alatt? Elpirult, szégyelte magát önök miatt, a kik most csaknem mindnyájan az igazság szent zászlójának sárba tiprásán fáradoztak. — De én jóváteszem az önök bűnét, én ki fogom emelni ezt a zászlót a hazugságok piszkos talajából és újra magasan fogom lobogtatni a te dicsőségedre óh szent géniusz!

Óváry: (Asztalhoz.) Ez az ember megbolondult!

Hangos: Mert micsoda nagy dolog történt? Erre feleljenek nekem önök? Micsoda nagy büntény történt, a mely miatt érdemes lett volna egy embert a polgári halálnak kiszolgáltatni. — Erre feleljenek Önök?

Szabina: Már hogy ne történt volna. — Felelek is rá, ha kívánja.

Szöke: Kérem ne tessék az ügyvéd urat zavarni, ő nem azért tette fel a kérdést, hogy feleljenek rá, az csak egy szónoki virág volt.

Szabina: No nekem itt nem virágozzék!

Hangos: Nem is Önnek virágozom tisztelt asszonyosság; az Ön számára már nem teremnek virágok.

állott a közgyűlés rendelkezésére. Ebből 30000 kor. (részvényenként 10 koronával) osztalékként fizettetik ki, tisztviselők és szolga jutalmazására 1100 kor., jótékonyezélra 490 kor. fordítatik. A tartalék-alapot 3500 koronával gyarapítják. A felmaradó 1371 kor. 07 fill. a jövő évi számlára vitetik át.

Ezek megállapítása után kezdődött a választás. Az igazgatóság kilépő dr. *Baksay Dezső*, *Lukács Géza* és ifj. *Süteő István* egyhangulag újra megválasztották. A felügyelőiség tagjai: *Bodor István*, *Institútorisz Endre*, *Molnár József* és *Szomolnok Antal* újra egyhangulag megválasztották, a kilépett *Baksay József* helyébe pedig *Kres József* indítványára egyhangú lelkesedéssel dr. *Kovács László* polgármester választott meg.

Napi-biztosokká választották: *Benyo Béla*, *Benyo László* (uj), *Csapó János* id., *Csapó János* ifj., *Csapó József*, *Csordás István*, *Cseh István*, *Cseh János*, *Czinke István* (uj), *Fülöp Benjámin*, dr. *Glauf Pál* (uj), dr. *Institútorisz Endre*, dr. *Kármán Aladár*, *Konyha Béla*, *Kovács Ferencz* (uj), *Kovács István*, *László János*, *Lévay István*, *Lévai Izsó*, *Perecz Samu* (uj), *Schulhof Pál*, *Szabó József* Kozma (uj), *Szabó József* pénztárnok, *Szabó István* mészáros, *Szabó József* mészáros, *Törköly József*, *Varga István*, *Varga Lajos*, *Zachar Gusztáv* rendes, *Geduly Géza*, *Kozák István*, *Kres József*, *Paczek Emil*, *Rakottay Lajos*, *Simon János* ifj. póttagok.

A választások megejtése után *Fábry János* köszönetet mondott a gömörmezei magyar muzeum részére tett adományért s végül *Lévai Izsó* indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott *Molnár József* elnöknek a közgyűlés tapintatos és elismerésre méltó vezetéseért. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Jegyzői nyugdíjintézet közgyűlése.

A vármegyei jegyzői kar nyugdíjintézete *Bornemisza László* alispán elnöke alatt február 26-án a vármegyei székház kisebb termében a tagok élénk részvétele mellett tartotta közgyűlését.

A községi körjegyzőkön kívül megjelentek *Lukács Géza* megyei főjegyző, *Szakall Vincze* árvaszéki elnök, *Komáromy István* és *Lengyel Iván* vármegyei aljegyzők, a mi élénk tanúbizonysága, hogy a vármegyei intéző körei élénken érdeklődnek községi körjegyzőink mostoha helyzetének javítása iránt.

Kiváló fontosságú tárgya volt a közgyűlésnek, a nyugdíj-alap múlt évi zárszámadásának megvizsgálása, s az új rendszer alapján a nyugdíjalapnak állami kezelésbe vétele és átadása, melynek fogantatásával a közgyűlés az alispánt, mint a nyugdíjintézet elnökét bízta meg.

Bornemisza László alispán ismertette a „Vármegye“ című szaklap által megindított országos mozgalmat, melynek célja a vármegyei tisztikar és a községi körjegyzők helyzetének javítása, mely mozgalom országos kongresszus megtartását határozta el, egyúttal kijelentette, ha ezen kongresszusra a községi körjegyzők is meghivatnak, haladéktalanul értesíti a jegyzői egyet elnökségét, hogy ezen kongresszuson a jegyzői egyet illő módon képviseltesék.

Most következett a közgyűlés legfontosabb tárgya, a községi körjegyzői nyugdíjalapszabály szervezete ügyében beadott módosítás tárgyalása.

Köztudomású, hogy mint az ország legtöbb vármegyéjében, Gömörben is a jegyzői nyugdíj oly csekély, hogy abból az elagottak, az özvegyek és árva megélni nem képesek. — A módosítás célja az, hogy a jegyző legkisebb nyugdíja 1200 koronában állapíttassék meg teljes 40 évi szolgálat után.

Bornemisza László alispán ezélszerűnek látná, ha az alapszabálytervezet a nyugdíjintézeti kezelés összes ágazataira, jelesül a kezelő választmány ügyvitelére is kiterjedne, e célból indítványozza, hogy az ügybeni javaslatok megtétele végett a szabályrendelet tervezete a kezelőválasztmánynak kiadatnék.

Rokonszenvesen emlékszik meg a községi körjegyzőire.

Óváry: Hát a férje orrán a borvirágok?

Szabina (felugorva): Velem itt ne szemtelenkedjenek, mert kikaparom a szemüket! (Nekik akar rohanni.)

Ella

Margit } (körülfogják): De mama, az Istenért!

Ilona }

Szöke: Kérem foglalják el a helyüket és ne zavarják a tárgyalást. — Az ügyvéd urat és *Óváry Géza* tanút a sértések miatt rendreutasítom.

Szabina, *Ella*, *Margit*, *Ilona* visszamennek a helyükre.

Hangos: Ugy-e nem tudják megmondani, hogy mi történt? No majd megmondom én. — Tehát mi történt: Védenczem, — a ki földbirtokos, — bejött a vásárra ökreit eladni. — El is adta jó áron még délelőt. — Délután, — nem lévén több dolga, — sétálgatott a piacra. — Itt érte utól a katasztrófa. — Meglátott egy hölgyet, egy isteni szép hölgyet, rózsaszín ruhában. — Őt meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt. — Az isteni szép hölgy biztatólag mosolygott védenczem felé, úgy látszik őt is megsebezte egy rövid percz alatt *Ámor* kölyökisten nyila. — Védenczem mindentűt a hölgy után sietett, meg is szólította őt, de a hölgy jó nevelésű leány lévén, nem állt vele szóba a nyilt utczán, sőt ellenkezőleg, kis zerge lábaival valósággal elszaladt védenczem elől. — Védenczem nyomon követte a hölgyet, a ki gyorsan a Vár-utca 13-ik számú ház kapujában elűnt. — Védenczem ott maradt a ház előtt. — Ott ácsorgott még sokáig, de a hölgy csak nem jött ki a házból. — Mit csinált erre szegény védenczem? Az ő vidékükön az a szokás, hogy ha valaki szerelmes, hát iszik, ha valaki nagyon szerelmes lesz, hát sokat iszik. Az én védenczem is elment a vendéglőbe és szívének búját borral öntözte. — Persze közben mindig új szerelme tárgyával foglalkozott és mi sem természetesebb, minthogy elment ismeretlen imádottjának éjjeli zené adni. — Igaz, hogy erre az engedélyt előre kérti elmulasztotta, de ő nem tudta előre, hogy éjjeli zenét fog adni, mikor agyában a szándék megfogamzott, akkor már éjjel volt és így engedélyt nem kérhetett. — A mint láthatja a tekintetes rendőrkapitányság, az éjjeli zene a jelen esetben nem csendháborítás volt, hanem az igaz

zók hivatali működéséről, a kik ügybuzgalommal iparkodnak megfelelni sokoldalú kötelességeiknek. Elismeri, hogy a mai 800 kor. körjegyzői fizetésből meg nem élhetnek. Elviselhetetlen helyzetük javítását támogatni fogja, (általános éljenzés.)

Záhonyi János egyleti főjegyző elfogadja az alispán indítványát. A jegyzői egyet által beadott nyugdíj-reformtervezet elfogadását az intéző körök figyelmébe ajánlja. A közigazgatás egyszerűsítése tárgyában előterjeszti, hogy az abhoz fűzött remények nem valósultak meg, munkakevesbedés helyett, munkatöbblet állott elő. Bár a törvény intentiója és a végrehajtási rendelet korszakot alkotó haladást jelent a közigazgatás terén, a mostani szervezet keretébe pontosan be nem illeszthető. A hibát abban találja, hogy csak a belügyminiszterium hatáskörébe vágó ügyeket érinti az egyszerűsítés, a pénzügyi, honvédelmi és a többi miniszterium hatáskörébe vágó ügyek abba fel nem vettek. Pedig kiválóan a pénzügyi és a katonai közigazgatás terén burjánzik leginkább a czelelőküli burokratizmus, az oknékül papirosfogyasztás, mely rendszer annyira tarthatatlan, hogy a községi körjegyző kötelességeinek tovább megfelelni nem képes. Kéri a jelenlévő alispánt és vármegyei főjegyzőt, mint a törvényhatóság vezértisztviselőt, hogy a jegyzői egyet által a fizetésnek 1200 koronára leendő felemelése iránt beadott kérvényüket a megyei közgyűlésnek elfogadásra ajánlják.

Általános éljenzésekkal kísért beszédben *Bornemisza László* alispán és *Lukács Géza* vármegyei főjegyző megígérték, hogy a jegyzői fizetés felemelését a törvényhatósági közgyűlésen pártolni fogják.

Fölföldy Ottmár egyleti alelnök a községi körjegyzők magánmunkálatainak díjazása ügyében kelt szabályrendelet törvényhatósági jóváhagyása érdekében szólalt fel.

Több nyugdíjaztatás bejelentése után a közgyűlés véget ért. —i. —s.

Színház.

A színigazgató, *Kiss Pista*, mikor városunkba akart jönni színtársulatával, a viszonyokról előlegesen tudakozni eljött szerkesztőségünkbe is. Mi jól ismerjük közönségünket és azért talán éppen a felelős-szerkesztőnk azt mondta neki: „Nézzé kedves direktor ur, én nem ismerem a társulatát és így látatlanban azt kell feltételeznem, hogy annak művészi ereje nem haladja túl a vidéki színtársulatok álagos színvonalát. Ily körülmények közt csak azt a tanácsot adhatom, hogy ne jöjjenek ide, mert a mi közönségünk a közepes vidéki színészeket egész hidegvérrel hagyja ében elveszni. De ha bizik a társulatába, ha gondolja, hogy annak elég képessége lesz a közönyt megtróni, akkor jöjjenek el, és akkor garantírozom, hogy meg lesznek elégedve *Rimaszombattal*.”

Nagy nehezen sikerült is a társulatnak ideiglenes szállást kapni városunkban. Az első előadások csaknem üres ház előtt folytak, de a közönség, mikor meggyőződést szerzett a társulat művészi erejéről, napról-napra fokozottabb pártolásban részesítette, illetve részesíti őket. Es derék színészeink jól meg is felelnek a közönség bizalmának. Estéről-estére jobbnál-jobb előadásban van alkalmunk gyönyörködni, a közönség pedig estéről-estére megtölti a színházat, különösen a diákság jár a legnagyobb lelkesedéssel színházba.

Szardán a „*Czigány-báró*“ került színre. Az előadás, dacára annak, hogy azt egy kellemetlen inczi-dens — szegény karmenternek a hirtelen rosszléte zavarta — a legjobbak közé tartozott. *Serfőzy*, *Domby Nagy Imréné*, *Kiss János*, *Halasy*, a darab főbb szerepeiben egyformán kitettek magukért.

Csütörtökön „*Váljunk el*“ című francia vígjátékot adták, pénteken „*Lotti* ezredesei“t ismételték meg nagy közönség előtt. *Domby Ilona*, *Nagylaki Aranka*, *Stoll Béla* és *Kiss Pista* igen jól játszottak. Nemcsak sokan voltak a nézőtérben, de igen hálás is volt a publikum s a szereplők jó kedvvel játszottak.

szerelemnek egyik megnyilatkozási módja. — Kérem tehát az éjjeli csendháborítás vádja alól védenczem felmentését.

Hogy áttérjek a másik vádra, a betörés vádjára, hát kérem tisztelt rendőrkapitányság, ezzel foglalkozni sem érdemes. — Mit mond a büntető törvénykönyv a betörésről:

Betörést követ el, a kiben kitör a betörési hajlam; az ilyen egyéneknek az elzárás alkalmával a kitörési hajlam szokott betörni, illetve kitörni.

Szabina: No, hogy törjön ki a nyelve!

Hangos: Történetesen nem törik ki tisztelt asszonyosság, sőt nagyon is épen marad, hogy megvédje az igazság jogát.

Elmondtam tehát, hogy mi a betörés; mivel a jelen esetnél egyetlenegy tényálladási alkatelemet sem látok fennforogni, mert védenczem még csak egy ablakot sem tört be, kérem védenczemnek a betörés vádja alól felmentését.

Es most tekintetes rendőrkapitányság, átmegyek a küzdőtér porondjának másik oldalára, leteszem a védő paizst és támadni fogok villogó karddal a kezembe. — Most én fogok vádolni. Vádat emelek *Petrenkó Szabina* úrnő ellen, a miért védenczem a múlt éjjel az ablakból leöntötte.

Szöke: Mivel öntötte le?

Hangos: Biztosítom a rendőrkapitány urat, hogy ilyen esetekben nem szokás az embert ode-coloneval leönteni.

Leöntötték védenczem a mint ezt a egyik szabítható tanu is igazolja; különben kívánatra az illető ruhadarabokat is becsatolhatom. — Ezen leöntés által védenczemnek a szakértők által később megállapítandó kár okoztatott. Kérem a tekintetes rendőrkapitányságot, hogy *Petrenkó Szabina* urhölgyet ezen káros szeg erejét elmarasztalni, a mennyiben pedig a tekintetes rendőrkapitányság magát ez ügyben illetékesnek nem találná, kérem kártérítési bejelentésemet az illetékes járásbíróshoz áttenni.

Szombaton 28-ikán a „Pillangó kisasszony” került színre. Nagylaki Aranka prologja előzte meg a darabot. A fiatal tehetséges színésznek sok melegséggel adta elő ezt, a czimszerepben pedig Dombi Ilona excellált. Érzéssel és nagy tetszés mellett játszotta el nehez, de hálás szerepét. Ez este a zsúfolásig megtelt ház gyönyörködhetett lapunk felelős szerkesztőjének Dr. Terhes Sámuelnek „Kisvárosi szenzáció” című egy felvonásos darabjában. Sok szellemesség, ötlet és ügyes sceneria jellemzik a fiatal szerző a kis művét, melyben több helybeli alakra ismert rá a közönség s jóízű mulatott a Barna bácsitól plagizált „boldog újvet kívánó” rendőri köszöntésen. Stoll a rendőr, Halasy az ügyvéd szerepében kitűnő volt, Radák Rózsi a sértett mama szerepét jól játszta.

Általában a darab iránt rendkívül nagy érdeklődés mutatkozott s a szerzőt a szereplőkkel együtt lelkesen tapsolták s hivaták a lámpák elé. Az eredménnyel, különösen a színigazgató, meg lehetett elégedve, mert ez volt az első anyagilag igazán sikerült előadás.

Vasárnap d. u. a „Hőfehérké”-ben gyönyörködött a sok gyermek, este pedig a „Peleskei nótárius” régi jó darabot élvezte végig a közönség, melyet jóízű derűltséggel tartott Zajtay István uram humoros históriája.

Hétfőn a „Primadonná”-t ismételték meg. Kedden dr. Szeleburdt, e jóízű, de kissé nagyon is pikáns darabot adták kevés közönség előtt, Stoll, Halasi és Radák Rózsi kitűnők voltak, a többi szereplőről nincs mit mondanunk. Homokai leszokhatnék rettenetes mozdulatairól s hadarásáról, alig lehet szavát érteni. — Dombi kis szerepében elég sikert aratott s Kiss János is elég jó volt. — Ma szerdán „Koldus diák”-ot adják. Holnap csütörtökön Dombi Ilona jutalomjátékául „Nebánt virág” operette megy. Előre megmondhatjuk, hogy ha ennek, a bár örökké kedves és bájos zenéjü, de elesélt operettnak publikuma lesz, ez tisztán az itt annyira rokonszenvesé vált Dombi Ilona személyének fog szólni, mert ez a darab már nem igen vonz nálunk.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem újították avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetés megújítását, mint a hátralékos előfizetést ki egyenlíteni sziveskedjenek. Tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Királyi kitüntetés. Egy mindnyájunk által ismert, köztiszteltetben és közszeretetben álló férfiú a közügyek terén kifejtett buzgó és áldásos működéséért a királyi tanácsosi czímet nyerte el díjmentesen. Ez a kitüntetett férfiú: Sulyovszky István, megyénk jötevé főúrának Andrassy Dénes góznak uradalmi jószágigazgatója és hűséges jobb keze. Munkás, tevékeny ember a közügyek terén, áldott, jó lelkű pártfogója a szegényeknek, művelt tanácsadója az ügyefogyottaknak, minden szép, jó és igaznak lelkes barátja és kitartó munkása. Mindnyájunk jól tudjuk azt, hogy az ő tapintatos, nemes szíve sugallja pártfogó, ajánló felterjesztéseinek főreszők van abban, hogy a nemes gróf adományai mindenkor olyanokat segítenek fel, a kik saját hibájukon kívül jutottak bajba, nyomorba. Az ő tapintatos, hazafias kezének nyomait találjuk fel azon tényben is, hogy a katolikus főur felekezeti, vallási különbség nélkül osztja nagy, fejedelmi adományait. Így ismervén Sulyovszkyt, valóban osztatlan lelkesedéssel, őszinte örömmel üdvözljük őt a méltán megérdemelt királyi kitüntetés alkalmasából!

Adomány. Megyénk nemeslelkű főura és anyai sokak jötevéje, áldott emlékü nejeinek halála óta sem szűnik meg segíteni, gyámolítani azokat, a kik saját hibájukon kívül inségbe jutottak. Nagy adományainak erkölcsi értékét csak emeli az a tény, hogy azokat felekezeti különbség nélkül juttatja egyforma bőkezűséggel és szeretettel egyházaknak, iskoláknak, egyeseknek és testületeknek. Ime, legujabban arról értesülünk, hogy a hussói ág. h. ev. egyház Andrassy Dénes gróf segítségével újra építheti már csaknem teljesen romokban heverő templomát, melyet az áradás évről-évre mind mélyebben beiszapolt. A hajdan dombon fekvő, szép templom ma csaknem félig már elsüllyedt az iszapban, megdőböntő látványt nyújtván a szemlélődőkre. S ime most a nemesszivű főur 12000 koronás adománnyal siet a pusztuló egyház és község megmentésére, mihelyt értesült az egyház buzgó felügyelője: Balogh György budapesti főügyész-helyettes és lelkes papja: Alexy Gyula ev. lelkész kérvényéből a rombolásról, melyet a természeti erők a szegény nép templomán véghez vittek. Vajha adna a magyarok Istene sok ilyen nemesen gondolkozó főurat szegény népünknek, szegény hazánknak!

Közgyűlések. A rimaszombati általános ipartestület évi rendes közgyűlése folyó hó 22-én lesz, a kerületi betegsegélyző-pénztár pedig folyó hó 8-án vasárnap tartja a polgári olvasókör helyiségében évi közgyűlést.

Párbaj. A képviselőház folyosóján Hámos László főispán és Rath Endre orsz. képviselő üsszeszólalkoztak és ebből kifolyólag szombaton reggel Budapestben kard-párbajt vívtak, melyen mindkét fél megsebesült. A főispán arcán kapott egy vágást, Rath pedig az arcán könnyű, kezén azonban súlyos sérülést szenvedett. Párbaj után kibékültek.

Nyugdíjazás. Meszlényi Zoltán vármegyei kir. segéd-tanfolygályos, ki hosszabb idő óta szabadságon volt, — mint halljuk — saját kérelme folytán nyugdíjaztatott s most teljes agilitással hozzálátott a tanítók és gazdák orsz. biztosítási szövetkezetének fejlesztéséhez.

Rimaszombati és vidéke jótékony nőegyesületének választmányá Molnár Józsefné alelnök vezetése mellett február 25-én szépen látogatott ülést tartott, melyen több folyamodó szegény árvának kérvényét tárgyalták és kedvezően intézték el.

A „tamásfalvi Petőfi Olvasó-egyesület” melynek tisztségviselői a folyó évben Andrik Pál elnök, Rohák András alelnök, Földi András pénztárnok, idb Andrik András jegyző, Járósi Mihály aljegyző, idb. Habán András ellenőr és Habán Pavella Pál könyvtárnok a múlt heten tartott népes értekezletén egyhangu lelkesedéssel határozta el, hogy márczius 15-ét ez évben is a nagy naphoz méltó módon fogja megünnepeelni. E célból a tamásfalvi dalkör és fuvó zenekar közreműködésével a „Gondfűz” udvarán nyilvános hazafias ünnepet rendez, melyen az ünnepi beszéd elmondására ismét az egyesület dísztagját, Farkas Zoltán földbirtokost sikerült küldöttség útján megnyerniök. Elhatározták továbbá, hogy a helybeli főgimnázium Tompákorében 10 koronás pályadíjat tűznek ki egy felolvasandó s a nagy nap emlékének népies alakban méltató munkára. A tanári kar az ösztöndíjat köszönettel elfogadta s a mint értesülünk, már is több jelgés pályamunka versenyez a pályadíjért. Az egyesület működését mindenkor szeretettel kísértük figyelemmel s derék vezetőinek továbbra is sikert és kitartást kívánunk a jól megkezdett uton való előhaladásban! Itt emlíjük meg azt is, hogy február hó 22-én pompásan sikerült farsangi mulatságot is rendezett a buzgó elnökség. E mulatság 73 kor. 70 fillért jövedelmezett az egyesületnek!

Halálozások. Városunkban és vidéken széles körökben ismert férfiú Lovcsány Sámuel balogi ügyvéd volt 48-as honvéd, megyebizottsági tag hunyt el f. hó 3-án, 72 éves korában s boldog házassága 43-ik évében. Az elhunyt különösen Balog vidéken nagy tekintélynek örvendett s bár halála nem jött váratlanul, mégis rendkívül lesújtotta az elhunyat gondos szeretettel övező családot. Özvegyén kívül leányai: Medveczky Sándorné, dr. Tóth Jánosné, továbbá fia: Lovcsány Dezső vasuti hivatalnok gyászolja kiterjedt családdal. — Temetése folyó hó 5-én, ma délután 3 órakor lesz F.-Balogon. A család következő jelentést adta ki: „Öz. Lovcsány Sámuelné szül. Vermez Erzsébet mint neje, leánya: Aranka férjezett Medveczky Sándorné férjével és Erzsébet, Katalin és Aranka gyermekeivel, — fia: Dezső, — leánya: Etelka férjezett dr. Tóth Jánosné férjével és Jani fiával; — testvére: öz. Pulezner Jánosné szül. Lovcsány Mária a maguk és a nagyszámu rokon nevében is fájdalommal telt szívvel jelentik a szeretett férj, gondos jó apa, após, nagypapa, testvér és hű rokonnak Lovcsány Sámuel ügyvéd, 1848-iki volt honvéd s Gömör-Kishontvármegye bizottsági tagjának, tevékeny élete 72-ik, boldog házassága 43-ik évében Felső-Balagon 1903. évi márczius hó 3-án reggeli 4 és fél órakor hosszas szenvedés utáni csendes elhunytát. A megboldogult hült tetemei 1903. évi márczius hó 5-ik napján délutáni 3 órakor fognak Felső-Balagon az ág. h. ev. egyház szertartásai szerint a balogi ev. ref. sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Legyen emléke áldott!

A kishonti ág. h. ev. egyházmegyét ismét gyász érte, egyik régi munkás tagja: Czéner Pál szkálnoki lelkésznek halálával. A magas kort élt lelképásztor halálával gyász érte Medveczky Sándor kir. közjegyzőt is, ki benne sógorát vezítette el. Az elhunyat özvegyén kívül fia: Andor nejevel Major Olgaival, leánya: Emilia férj. Vietórisz Sándorné férjével s Erzsike és Etelka leányaival és testvére öz. Teisz-Frigyesné szül. Czéner Karolina nagyszámu rokonsággal gyászolja. Az alsó-, felső szkálnok-tót-hegymegi ág. hitv. ev. egyház lelkésze s a kishonti ág. hitv. ev. egyházmegye kiérdemült főesperese volt az elhunyt, ki 67 éves korában áldásdús papi működése 44-ik, boldog házassága 36-ik évében halt meg folyó hó 2-án. Temetése 5-én, d. e. 9 órakor lesz.

Justh János, a rozsnói ág. hitv. ev. főgimnázium nyug. tanára február hó 27-én 73 éves korában boldog házassága 41-ik évében hosszas szenvedés után Rozsnóyn elhunyt. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 1-ső napján d. u. a rozsnói sírkertben nagy részvét mellett helyeztetett örök nyugalomra. A köztiszteltetben állott nyug. tanárt kiterjedt rokonság gyászolja.

A kassai „Kazinczy Kör” és a „Rákóczi Ereklie Kiállítás” végrehajtó bizottsága a nagy veszteség lesújtó érzetével jelentik, hogy felejthetetlen emlékü főtítkáruk: Gerlóczy Géza február hó 25-én rövid, kinos szenvedés után jobblétre szenderült.

Adóügyi kinevezés. A pénzügyminiszter Galló György rozsnói m. kir. adóhivatali tisztet az aradi adóhivatalhoz m. kir. adóhivatali segédévé nevezte ki.

Helyszíni szemle. Az új gimnázium hatalmas szép telkén február hó 25-én délután díszes férfi-társaság jelent meg, hogy az épület elhelyezése felett véglegesen döntsének ott a hely színein. Résziut a gimn. igazgatóválasztmányt, az építetők bizottságot, résziut a várost és a városi szépsészeti bizottságot képviselték: Badinyi Gyula rendőrkapitány, Borne misza László vármegyei alispán, mint az igazgatóválasztmány elnöke, Bodor István, Boczkó Dániel, Czínke István, Kerekes Dezső, dr. Kovács László polgármester, Loysch Ödön főgimn. igazgató, Lukács Géza megyei főjegyző, Molnár József és még többen. Jelen voltak még Juraskó Jakab vármegyei főmérnök, Tóth Béla építész-mérnök, mint műszaki tanácsadók, Kalla Mihály építész, Kalla Géza és Varga Lajos, mint fővállalkozók A különböző bizottságoknak illusztris tagjai beható eszmecsere után az építészek és a mérnökök szakvéleménye alapján egyértelműleg abban állapodtak meg, hogy a hatalmas új épület ugy az építészeti, szépsészeti, mint a paedagogiai szempontok figyelembe vételével és azoknak teljesen megfelelően a Ferenczy-utca vonalával párhuzamosan, az utcától 15 méternyi mélységben és a telek fekvésénél is lehetőleg symmetrikusan helyeztessék el. Ez elhelyezés teljesen biztosítani fogja az épület szépségeinek, a homlokzatnak érvényesülését, a termék portentességét és a tanításhoz megkívántató csendet és nyugalmat, mely kellekék a régi épületben bizony nagyon is kifogás alá estek.

Az országos gazdasági munkás- és cselekedésegély-pénztár következetesen teljesíti áldásos működését Folyó hó 4-én érkezett Rimaszombati város hatóságához 98 korona 82 fillér azon czéllal, hogy ezen összeg Nagy János szimonyi munkásnak, ki egy motornál alkalmazva lévén, megsérült, gyógykezelési költség és napi segély czimén kifizettessék. Nagy János a pénztár rendkívüli tagja volt s csekély évi 1 korona tagsági díj befizetése alapján részesült ezen szép összegben.

Előléptetés. Dr. Krucsin Honor kir. törvénytörvényes közjegyzőt a m. kir. igazságügyi miniszter a X. fizetési osztály II. fokozatába léptette elő. Gratulálunk!

Batyubál a polgári körben. Vasárnap este a polgári olvasókörben fényesen sikerült batyubált rendeztek. Régen volt olyan pompás, csapongó jökedv a kör helyiségeiben mint ez alkalommal, mikor a fiatalok a szép hölgyközönséggel éjjelutáni tánc közben szórakozott s azután a szünet alatt az ételek és italok alatt görnyedő asztalok mellett foglaltak helyet. A gazdasszonyok: Spuriusz Józsefné és Tomay Alajosné ugyancsak sok figyelemmel és gondossággal sürögtek-forogtak és a jelenvotaknak kitűnő ellátásban volt részük. — A sikerült mulatság reggel 4 óra után ért véget.

Kaszinó-estély. Azt halljuk, hogy a rimaszombati kaszinó márczius közepén valamelyik szombaton tánczelel egybekötött kaszinó-estélyt fog rendezni. Néhány évvel ezelőtt gyakran tartottak ilyen estélyeket, melyek mindig igen jól sikerültek. Nagyon helyes dolog ezeket a kedélyes kaszinói estélyeket ismét divatba hozni, különösen városunkban, hol a költséges bálók rendezése a közönség részvétele miatt nagy kockázattal jár.

Szigoru rendelet. A magy. kir. államvasutak helybeli állomásvezetőségéhez szigoru rendelet érkezett, melyben utasítatnak a közegek, hogy a várótermekbe és a Perronnra a nem utazókat csakis jegy felmutatása mellett engedjék be. A kik Perronjegyét nem váltották, s a zárt helyekre mégis bemennek, megbírságotlatnak. Figyelmeztetjük a közönséget a szigoru rendelethez való alkalmazkodás czéljából.

Allamsegély. A helybeli Konzerv-gyár részére sikerült az intézőség buzgó fáradozásai után az államsegélyt kieszközölni. — Mint halljuk — a kormány 10 éven keresztül évi 8000 korona segélyt biztosított a gyárnak, ez mindenesetre jelentékeny tényező egy kezdő iparvállalat fellendítésénél.

Helyreigazítás. A nyustyai takarékpénztárnak folyó évi február 22-én tartott közgyűlésén nem — mint tévesen irtuk — Basilides János takarékpénztári igazgató, hanem Fáy László az intéző regebbi köztisztviselőben és közbeesülésben álló elnöke elnökölt. — A zárszámadás szerint az 1902. évi tiszta jövedelem 27528 kor. 07 fillér volt, az intézetnek tartalékalapja 100000 koronát tesz ki s volt azonkívül 6512 korona 62 fillér külön tartalékalapunk is és ezen külön tartalékalaphoz lett 3000 kor. csatolva, mely így most 9512 korona 62 fillért tesz ki, tehát nem a tartalékalaphoz — melyet növelni az alapszabályok értelmében nem is lehet — lett csatolva a 3000 korona, amint az a közleményben foglaltatik, hanem a külön tartalékalaphoz. Az igazgatóságba a régi tagok mind egyhangulag megválasztattak, csupán az elhalálozás folytán megüresedett igazgatósági tagságot töltötte be a közgyűlés dr. Hruska János nyustyai körörossal, a felügyelő-bizottságba is a régi tagok választottak be egynek kivételével és ennek helyébe, mint megirtuk Purjesz Ignác nyustyai körjegyzőt választották. A közgyűlés Perjessy Lászlót egyhangulag újból tb. felügyelő-bizottsági elnökévé választotta.

Idegen vállalkozó. Mint utólagosan biztos forrásból értesültünk, az új gimnázium építkezésénél a kőfaragó munkálatokra egészben helybeli iparos nem pályázott s így Beck Sámuel erdőbényei kőbányatulajdonos, mint egyedüli pályázó nyerte meg a vállalatot.

A sorozást elhalasztották. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter körrendeletben tudatja az ország törvényhatóságai, hogy az idej sorozást nem tarthatja meg — mint rendesen — márczius hó elsőjétől kezdődőleg, mert a folyó évben kiállítandó újonczok megajánlásáról szóló törvényjavaslatot még nem szavazta meg az országgyűlés. Az idej fősorozást tehát a további rendelkezésig elhalasztja a miniszter.

Állami gyermekmenhely. Az elhagyott gyermekekről való gondoskodás terén az állam új és új lépéseket tesz. Most már készen van a szabályrendelet, mely megerősítésre vár, s a terv szerint ez idén 18 állami gyermek menhelyet építenek az ország különböző részein. Ezt tulajdonképen azért írjuk ki, hogy az intézőség figyelmét és érdeklődését felhívjuk arra, hogy a gyermekmenhelynek városunkban való elhelyezése iránt a lépéseket tegyék meg. Annival inkább kívánatos volna minél előbb akcióba lépni ez ügyben, mert a gyermekmenhely itt való létesítésének eszméje illetékes helyen nemesak rokonszenves fogadtatásra talált, de már akkor a kivitel is kilitásba helyeztetett.

Lópatkolási tanfolyami vizsga. A lópatkolási tanfolyam, a mely Brauner Gyula városi állatorvos eltávazása óta Palm Nándor törvényhatósági állatorvos vezetése alatt áll, márczius 6-án véget ér. A tanfolyamzáró-vizsga — a Koczourek Ferencz m. kir. állategészségügyi felügyelő jelenlétében fog megtartatni.

A helybeli méntelepen beállott a csend; mult hó 26—27-én kivonult a ménekkel együtt a fedezetési állomásokra. Az épületek tervbe vett javítása és a laktanya építése valószínűleg már e tavasszal kezdetét veszi.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszombati áll. anyakönyvi hivatalnál február hó 1-én a következő születések, házasságok és halálozások jelentettek be: Született összesen 14 gyermek, ebből fiú 6, leány 8. — Házasságot kötöttek: Balogh Sándor és Kresmár Francziska egyvállásuak, Petrik András és Neczpál Anna egyvállásuak, Wagner Pál és Szeverényi Ilona egyvállásuak, Móni Mihály és Varga Teréz egyvállásuak, Percz Béla és Molnár Maria egyvállásuak. Elhaltak: Mézes Gyula 1 éves, Simon József 84 éves, *Roncsák Béla 3 hónapos, ifj. Mács Miklós 1 napos, Szabó János 60 éves, *Seres András 37 éves, ifj. Koleszár József 3 hónapos, ifj. Csolti Pál 1 éves, *Agócs Zsuzsanna 8 éves, *Horki Concordia 37 éves, *Vozár Lajos 24 éves, *Petalik Mihály 73 éves, *Kluka Géza 25 éves, Banyák Gyula 3 hónapos, Simkó Ferencz 3 éves, *Czakó Irma 9 hónapos, Kapor György 1 éves, Schlesinger Róza 16 éves, Mézszáros Pál 53 éves, *Borsodi István 56 éves, *Gesko György 80 éves, *Rusznák Anna 66 éves, *Tóth László 24 napos, id. öz. Percz Józsefné 84 éves. — A *gal jelöltek a helybeli közkórházban haltak el.

Miniszteri intézkedés az állatvásárokról. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur folyó évi január 31-én 5190—VIII. B. sz. megengette, hogy Rimaszombati városban a folyó évi július hó

12-13-ára eső országos vásár, továbbá az április hó 4-ére és szeptember hó 5-ére eső havi állatvásárok ez évben kivételesen július hó 10. és 11-én, illetve április hó 18-án és szeptember hó 12-én tartassanak meg.

Oláh cigányok. E napokban Pelsűczön vásár lévén, a környéken táborát ütött 40 szekéren elhelyezkedett oláh cigány karaván, mely aztán a vidéket nagy rémületbe ejtette, mert Tibán és Lekenyén több helyre betörték. A csendőrség a 40 szekérré való oláh cigány bandát bekísérte Tornallyára, a járásbíróhoz fogházába.

Uj szakkönyv. Zádor Mór győri m. kir. pénzügyi titkár és Runyai József löcsei m. kir. adótárnok, a kik még nem régen városunkban hivataloskodtak, egy új kézikönyvet adtak ki, a kir. adóhivatalok, vámbivatalok, sóhivatalok, fogyasztási adóhivatalok és dohányáru raktárak váratlan vizsgálatairól. — A könyvet illetékes helyen elismeréssel fogadták.

Nyilvános nyugtázás. Az „Ujantolvölgyi önkéntes tűzoltó-egylet” saját szertára javára f. hó 21-én táncvizsgalmat rendezett, mely egy anyagi mint erkölcsi tekintetben a legkitünőbbben sikerült. Muzsikával Oláh Gyula rimaszombati közkezdveltségű cigány-primás remekül szervezett zenekara szolgált, mely fáradatlan buzgalommal húzta a szebbnél-szebb nótákat úgy, hogy még a késő reggeli órákban is, meg nem szűnő tűzzel folyt a tánc és járták a ropegósuln ropegósabb csárdásokat. — Belépő díjakkól és felülfizetésekből befolyt összesen 359 kor. — fill. levonva fölmerült költségeikért 100 kor. — fill.

főnmaradt tisztai: 259 kor. — fill. melyből szegény iskolás gyermekek felruházására szolgáló alapra 50 kor., az összeg nagyobb része pedig a tűzoltó-szertár javára fordított. — Fölülfizettek a következők, kiknek ez úton külön is legmelegebb köszönetünket tejezzük ki: Egyesült magyarhoni üveg-gyárak r.-társaság 30 kor., Klein Zsigmond 20 kor., Molnár Zoltáné urnő, Raudnitzky József 10—10 kor., Holstein Ármán 6 kor., Lintner Géza, Knöpfler Karoly 5—5 kor., Braun Zsigmond, Spiro Károly, Hello János, Kludszky János, Branner József 4—4 kor., Losonczy József, Peterlik Károly, Seidel Károly, Dr. Deutsch Miksa, Hochsinger Miksa, Erney Vilmos 3—3 kor., Spitz Henrik, Fűzi Rezső, Treska Ferencz, Kusche Károly, Mussal János, Neumann Mór 2—2 kor., Heller Ödön, Schmiedt Károly, Korach Jenő, Bródy Gyula, Dvorzák N., Peck Hugó, Rubinstein Sándor, Reichmann Samuel, Neumann Mór 1—1 korona.

Köszönetnyilvánítás. Vashegy és vidéke ifjúsága Vashegyen, f. hó 22-én a „Ferencz József tanítók háza” alapja javára sikerült színelőadást és táncmulatságot rendezett. Ezen alkalomból felülfizetések czimén adakoztak: Pazar G. 40 fill., Vikiszaly L. 40 fill., Danis M. 2 kor., Faluba A. 40 fill., Szabó K. 20 fill., Galko P. 40 fill., Bellányi J. 20 fill., Wlacho B. 160 fill., Hörk E. 2 kor., Bezzéthy K. 1 kor., Kiss B. 80 fill., Fehér M. 10 fill., Kármán J. 40 fill., Ginyótszky L. 1 kor., Hudák A. 80 fill., dr. Kres Gy. 2 kor., Christélyi L. 80 fill., Nemeth Z. 120 fill., Remenyik N. 2 kor., Muraközi Gy. 2 kor., N. N. 20 fill., Müller S. 8 kor., dr. B. 640 fill., Csok Gy. 1 kor., M. J. 1 kor., Lücke F. 2 kor., Zachar S. 2 korona. — A tiszta jövedelem közel 100 korona. — A kegyes adakozóknak és a szíves közreműködőknek, a szép erkölcsi és anyagi sikerert halas köszönetét nyilvánítja a vashegyi kör tanítótestületének elnöke

Szerkesztői üzenet.

Dr. F. L. Köszönjük. Jövő számban jön. Üdv!

Bérbe kiadó faraktár.

Putnokon, egy már 28 év óta fennálló és a legnagyobb forgalmu helyen levő faraktár — mely két kat. hold területen fekszik — a hozzá tartozó lakással együtt több évre bérbe kiadó, esetleg örök áron is eladó. Ertekezhetni lehet Putnokon **Balkovits Pál** kötelgyártó tulajdonosnál.

Vízi-malom bérbeadás.

Rimaszombat, r. t. város tulajdonát képező, a Rima folyón levő alsó- és felső vízi-malom **1903. évi május hó 1-től** kezdődő 6 évre bérbe adatik.

Az alsó-malom évi bére eddig 1000 kor., a felső-malom évi bére 123 Hl. tiszta buza, — 30 Hl : 68 liter teles buza volt, mely összeg s illetve szolgáltatással ezuttal kiküldési bérösszegként állapították meg.

Felhívotnak azért mindazok, kik a jelölt malmok valamelyikét, vagy együtt mindkettőt bérbe venni óhajtják, hogy zárt irásban ajánlatukat 100—100 kor. bánatpénzzel felszerelve **folyó évi márczius hó 18-ának** d. e. 12 órájáig a polgármesteri hivatalba adják be, hol is ugyanaz nap délután 2 órakor a zárt ajánlati árverés is fog tartatni, melyre a bérelni szándékozók meghívotnak.

A részletes árverési feltételekről, a polgármesteri hivatalban nyerhető felvilágosítás.

Rimaszombat, 1903 február hó 23.

2—2 **Dr. Kovács,** polgármester.

Eladó birtok.

Simonyi községben (Gömörmegeye) mintegy 220 katasztrális hold kiterjedésű tagosított nemesi birtok eladó.

Bővebb felvilágosítást ad: **Dorgó Albert** kir. közjegyző **Kolozsvártt.**

Tanulóul

egy 13—14 éves egészséges és jó magaviseletű fiú 4, esetleg 3 évre **kovács tanulóul** azonnal fel fogadtatik Rimaszombatban, **Okolicsányi Péter** kovács-mesternél.

Hirdetmény.

13. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Nagy József** végrehajthatónak **Jéney József** végrehajtást szenvedő elleni 267 korona s járuléka iranti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Jéne községben fekvő s a jénei 71. számú telekjegyzőkönyvben foglalt 271. és 275. hrzi számú szőlőtől a B. 8 alatti Jéney Józsefet $\frac{1}{10}$ -ed részben megillető jutalékra 40 korona.

Ugyanazon telekjegyzőkönyvben A. II. 1—5. sor, 220/a, 236, 241/a, 375. és 376. hrzi szám alatt foglalt Pusztá czikóházi erdő, szőlő és szilvából a B. 8 alatti Jéney Józsefet $\frac{1}{10}$ -ed részben megillető jutalékra 350 korona

A jénei 345. számú telekjegyzőkönyvben A. I. 1—3. sor, 39/a, 40/a és 41. hrzi szám alatt foglalt beltelekből és azon épült házakból a B. 1 alatti Jéney Józsefet $\frac{3}{5}$ öd részben megillető jutalékra 726 korona és a jénei 346. számú telekjegyzőkönyv A. 1—5. sor, 148., 303., 361, 385. és 360/a. hrzi szám alatt foglalt szántó, rét és erdőből a B. 1 alatti Jéney Józsefet $\frac{3}{5}$ -öd részben megillető jutalékra 475 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1903. évi április hó 23-ik** napjának d. e. 9 óráját Jéne községbe, a községi bíró házához tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a beesáron alól is el fognak adatni.

Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár $\frac{10}{100}$ -át azaz 35 kor., 72 kor. 60 fill. és 47 kor. 50 fillért készpénzben vagy az 1882-ik évi 60 ik t.-cz. 42-ik §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében bánatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1903. január hó 8-ik napján.

Pongrácz, kir. tszéki bíró.

Szálloda és vendéglő eladás.

Rimaszombatban **Tompa-utca 18. szám** alatt, igen kitünő forgalmu helyen fekvő ujonnan épült, ugynevezett **Tóth Árpád-féle vendéglő épület** és **üzlet** betegség miatt szabad kezéből eladó. — Az épület áll 8 szoba, konyha, kamra, külön bor- és külön zöldséges pinczéből és egy különálló házból, melyben 1 szoba és 1 konyha van és az ezekhez tartozó gazdasági és melléképületekből, valamint egy nagy zöldséges kertből. Együtt eladatik a vendéglői felszerelés és mult évi termésű kitünő borkészlet is.

Ertekezhetni ugyanott a tulajdonos

3—* **Tóth Árpád** vendéglőssel.

Keresek

megvételre egy használt, de jó karban lévő íróasztalt. — Ajánlatok a **kiadóhivatalba** intézendők.

Kiadó lakó házak.

Losonczy utca néhai **Huszt Andrásné-féle** két ház, (mindegyikbe 4 szoba, konyha, kamra), hozzá való melléképülettel s nagyobb kerttel, udvarral **1903 május hó 1-től** bérbe adó.

Bővebb felvilágosítást ad **Kern Adolf** Rimaszombat 1—3

Árverési hirdetmény.

701/902, 15., 74., 80., 96., 110/903. sz. — Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszéknek 789 3045. 3046/890 1507. 1509. 5768 5777. 4416. 65182/902. számú végzése folytán a **gömörmegeyi nép- és iparbank** javára 2300 kor., 5400 kor., 2100 korona és 1156 korona tőke és járuléka. I. **Klein Mór** részére 7500 kor., 7500 kor. tőke és járuléka. II. **Dickmann testvérek** részére 2116 kor. 60 fillér tőke és járuléka. III. **Reinitz Zsiga** részére 2116 kor. tőke és járuléka. **Braun Zsigmond** javára 1102 kor. 42 fillér és 474 kor. 86 fillér tőke és járuléka: **Baró Nyáry Sándor és neje Roffi Borbély Paula** ellen le- és felül foglalt 71394 koronára becsült juhok, ökrök, lovak, tinók, sertések, gazdasági gépek, szekerek, kocsik, ekék, boronák, hámok, széna, szalma és butorneműek nyilvános árverésen eladatk.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbírósnak 1903. évi 70/18. V. 57/11. V. 95/11. V. 378/5. 1902. V. 558 és V. 530. számú végzése alapján.

I. A gömörmegeyi nép- és iparbank javára 2100 korona, 5400 korona, 2370 korona tőke és járuléka, ezeknek 1894. évi január hó 18-tól 6%. 567 kor. 56 fillér perköltések erejéig.

II Klein Mór részére 15000 korona tőke, ennek 1902. évi márczius hó 12-étől 6%. 617 korona 1 fillér perköltés erejéig.

III. Reinitz Zsiga részére 2116 korona tőke, ennek 1899. évi augusztus hó 31-étől 6%. 172 korona 34 fillér perköltések erejéig.

b) A gömörmegeyi nép- és iparbank részére 1156 korona tőke, ennek 1902. évi augusztus hó 1-től 6%. 160 korona perköltés erejéig.

a) Dickmann testvérek részére 2116 kor. 60 fillér tőke, ennek 1899. évi augusztus hó 31-étől 6%. 93 kor. 75 fillér perköltések erejéig

IV. Braun Zsiga javára 1102 korona 42 fillér tőke, ennek 1901. december hó 31-étől 5%. 109 kor. 64 fillér perköltések erejéig.

V. Braun Zsiga javára 479 korona 86 fillér tőke, ennek 1902. évi október hó 30-ától 5%. 145 kor. 20 fillér perköltések erejéig Jánosiban alperesnél **1903-ik évi márczius hó 18- és 19-én** mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy ezen árverésen a lefoglalt ingóságok az 1881. évi 60. t.-cz. 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek beesáron alól is el fognak adatni.

Törvényes határidő a hirdetménynek a bírósági táblára történt kifüggesztését követő naptól számítottak.

Rimaszecs, 1903. február 21.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

1 doboz elefánt-csont levélpapír

(50 darab levélpapír, 50 darab boriték)

1 korona.

1 doboz elefánt-csont levélpapír

(100 darab levélpapír, 100 darab boriték)

1 korona 70 fillér.

Kapható:

RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedésében Rimaszombat, Deák F.-u.